

[Handelsministeren]

sagde da, at han havde svaret, at han ikke ønskede en ensartet lovgivning. Han mente på dette som på andre områder, at initiativet med hensyn til restriktioner, deres form og deres omfang måtte ligge hos hvert enkelt land. Han havde samtidig fremhævet – og han gentog det over for mig – at bilister burde enten frivilligt, eller hvis man i det pågældende land ønskede det lovgivningsmæssigt, køre med en fornuftig hastighed, hvorved der vil opnås besparelser.

Så kan jeg i øvrigt føje til, at i IEAs, Det internationale Energiagentur, møde i går og i forgårs i Paris blev det oplyst, at en række lande nu har indført hastighedsbegrænsninger, og andre har planer om at gøre det samme, nogle endda mere restriktivt end her i landet med henblik på at opnå endnu større besparelser, end dem vi får.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg tillader mig også at stille et spørgsmål til handelsministeren. Jeg kommer fra en egn i landet, hvor vi har lange afstande, og hvor det er meget generende for erhvervslivet, at vi har de hastighedsbegrænsninger. Jeg forstår af hele debatten om det spørgsmål, at det drejer sig om en midlertidig foranstaltning. Nu ved jeg ikke, hvad det midlertidige består i. Jeg ved ikke, hvordan ministeren har tænkt sig at regne ud, hvor lang tid det midlertidige skulle vare. Er det et bestemt antal liter, ministeren vil spare?

Dohrmann (FP):

Jeg siger tak for svaret. Jeg kan selvfølgelig ikke udtale mig om, hvorvidt det er Brunner, Jyllands-Posten eller handelsministeren, som omgås sandheden på en temmelig letfærdig måde, men ét sted er det i hvert fald galt, for der er noget, der ikke stemmer.

Men så vil jeg gerne stille handelsministeren det tillægsspørgsmål, om han ikke er delvis enig med olieselskaberne i, at der ikke er baggrund for den panikstemning, som regeringen herhjemme nu forsøger at skabe. Vi andre ved udmærket godt, hvorfor man forsøger at sætte panik i det hele. Det gør man, fordi regeringen forbereder et eller andet, afgifter, rationering eller noget andet, bare for at dække over den politik, som det ikke er lykkedes at føre. Men resultatet er altså, at folk hamstrer, kronen falder osv. Jeg mener

faktisk, at regeringen har et temmelig stort ansvar for, at der er ved at gå panik i det hele. Hvis vi kommer til at mangle olie inden for de nærmeste måneder, er det regeringens skyld, for det er den, der har sat panik i folk.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg kan sige til hr. Ernst Schmidt, at målet – ja ikke alene målet, men den bitre nødvendighed – er, at vi skal spare mindst 5 pct., for det er det, landet er underforsynet med, og måske endda mere. Vores arbejdslagre ligger på mindre end halvdelen af det, de gjorde på samme tid sidste år. Vi mangler den opbygning af lagrene, vi skal have på det pågældende tidspunkt. Derfor er det ikke målt ud specielt i liter benzín, det er kun et led i den almindelige energibesparelse.

Jeg skal gøre det kort, men skylder hr. Dohrmann svar på den sidste del af hans bemærkninger. Han står temmelig ene med sin holdning, for den holdning, regeringen har, deles af 19 andre lande i Det internationale Energiagentur, hvilket man vil kunne overtøye sig om ved at læse det communiqué, der blev udsendt i går.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til statsministeren af:

Ernst Schmidt (FP):

»Er det på grund af uenighed mellem regeringspartierne, at regeringen ikke har efterkommet det løfte, som statsministeren gav ved åbningstalen til folketinget den 3. oktober 1978 om, at regeringen ville fremsætte forslag om at mindske uretfærdighederne ved beskatning af landbrugets stambesætninger?«
(Spm. nr. 982).

Skriftlig begrundelse.

På regeringens vegne lovede statsministeren allerede ved folketingets åbning den 3. oktober 1978, at nu skulle de værste urimeligheder ved beskatningen af landbrugets stambesætninger ophøre.

Da sådanne forslag går i retning af det, som fremskridtspartiet ønsker, har jeg spurgt skatte- og afgiftsminister Anders Andersen, hvorfor han endnu ikke har fremsat sådanne forslag, men kun fået et undvigende svar.